Utorak, 13.10.2015.g.

Prebirući ovih dana po svim oni prekrasnim trenucima koje sam doživio

na hodočašću u Međugorje pretprošli vikend, uvijek mi u misli dođe

najljepši i duhovno najdublji dio svega onog što sam tamo doživio.

Plodovi tog prekrasnog događaja osjećaju se od onda svaki dan u mojem

svakidašnjem životu.

Spremajući se na to hodočašće, nekako nisam nikakvu posebnu nakanu

koju bi nosio našoj Nebeskoj Majčici i njezinom sinu, Gospodinu Isusu.

Pa sam odlučio da idem dolje samo zahvaljivati Majčici i Gospodinu na

svemu lijepome što mi svakodnevno daju u mom duhovnom i

materijalnom životu. Naravno da sam u srcu i mislima nosio neke nakane;

poput planova oko zaposlenja i kušnji koje prolazim u odnosu sa svojom

suprugom i očuvanjem našeg braka, pa molitva za obitelj i sve one koji

su se preporučili u moje molitve.

No, ništa to nije bilo onako izraženo kao proteklih godina kada sam imao

velike potrebe i jake nakane.

NEKAKO OSJEĆAM DA MI JE VJERA ČVRSTA, DA MI JE SVAKI

DAN U SVEMU GOSPODIN BOG NA PRVOM MJESTU, DA SVE

IDE NEKIM SVOJIM TIJEKOM A JA SAMO SVAKI DAN ČINIM

ONO ŠTO MOGU, TU GDJE JESAM, TAKAV KAKAV SAM.

I DA SAMO SVAKODNEVNO, U SVEMU ŠTO MI SE DOGAĐA,

NASTOJIM PREPOZNATI SVETU BOŽJU VOLJU ZA MOJ ŽIVOT I

ZA ŽIVOTE SVIH ONIH KOJE MI GOSPODIN ŠALJE NA MOJ

ŽIVOTNI PUT.

Tako sam došao i na Podbrdo. Žurio sam gore … kako me uvijek

nešto vuče gore na to brdo …

Svatko u Međugorju ima neko svoje mjesto koje mu je najdraže i gdje

nekako osjeća ONU POSEBNU VEZU SA NEBOM, SA DOBRIM

DUHOVNIM SVIJETOM OKO NAS.

Meni je cijelo Međugorje posebno.

I na svakom mjestu imam POSEBNI OSJEĆAJ PRISUTNOSTI

TOG DOBROG DUHOVNOG SVIJETA.

I na Križevcu, posebno u molitvi pobožnosti križnog puta. Ili

gore kod križa, moleći se na svoje nakane i promatrajući sve

one silne ljude u potrebi kako kleče i mole se pred posvećenim

križem i svetim relikvijama PRAVOGA ISUSOVA KRIŽA koje

se nalaze u tom križu na Križevcu.

I u onom malom amfiteatru s KIPOM USKRSLOG ISUSA, gdje

zatvorenih očiju, moleći se u tišini, mogu osjetiti BOŽJU

PRISUTNOST.

I pred kipom Svetog Leopolda Mandića, gdje uvijek imam

osjećaj da je on negdje tu, u duhu prisutan, kada mu se molim i

razgovaram s njim.

A pred KIPOM "POZDRAVNE MAJČICE", gdje u molitvi počinje

i završava moje svako hodočašće u Međugorje, uvijek osjetim

da je NAŠA NEBESKA MAJČICA TU NEGDJE SA NAMA, U

DUHU.

I u crkvi Svetog Jakova.

I pred ispovjedaonicama.

Pa posebno na subotnjem večernjem klanjanju pred ŽIVIM

GOSPODINOM ISUSOM U PRESVETOM OLTARSKOM

SAKRAMENTU. Koje sam samo milosti tamo doživio …

Ali ipak, u zadnje dvije godine, posebno mjesto za mene postaje

Podbrdo. Najradosniji dio hodočašća. Kada se popnem do kipa NAŠE

NEBESKE MAJČICE, potražim neko mjesto gdje mogu u miru sjesti,

opustiti se i PORAZGOVARATI SA NAŠOM I SVOJOM NEBESKOM

MAJČICOM.

KROZ MONOLOG JOJ IZNIJETI SVOJ ŽIVOT, PROBLEME, DILEME,

POTREBE SVOJE I DRUGIH LJUDI.

I OSLUŠKIVATI ŠTO ĆE MI NEBESKA MAJČICA PORUČITI.

Kad sam ove godine došao gore, ponovio sam ritual koji sam usvojio

proteklih godina i potražio mjesto gdje ću moći sjesti i u miru se posvetiti

razgovoru sa NAŠOM NEBESKOM MAJČICOM.

No, ove godine je sve bilo nekako drugačije. Ja nisam imao nekih

posebnih nakana koje bi onako gorljivo iznosio mojoj NEBESKOJ

MAJČICI. Pa sam tako, htio ili ne htio, čuo i mnogo toga što se oko mene

događalo. I često otvarao oči.

Bila je tu i neka grupa koja se na glas molila i čitala neke molitve. I neke

manje grupe koje su na glas molile, pjevale, svjedočile.

A ja sam bio voditelj jednog autobusa pa sam pokušao usput obratiti i

pažnju da li su došli hodočasnici iz mojeg autobusa i kada će krenuti

prema dolje.

Tako sam se ja mučio u tom svojem razgovoru s mojom NEBESKOM

MAJČICOM… Nešto sam joj govorio i o kušnjama koje prolazim u

svojem braku i borbi da ga očuvam.

Odjednom, čujem u svojem džepu da mi je na mobitel došla neka

poruka. Isključio sam zvuk ali sam osjetio vibriranje. I odlučio da neću

pogledati tko šalje poruku zato jer će mi to smetati u razgovoru s mojom

NEBESKOM MAJČICOM. Onda mi opet dođe misao da možda to netko

od hodočasnika treba neku informacijama od mene kao voditelja

autobusa. Ili da se nije nešto dogodilo. Pa onda ipak izvadim mobitel i

pogledam tko mi je to poslao poruku.

A to je bila poruka od moje supruge: "S PETROM(kćer) SAM NA

BRDU UKAZANJA. GDJE SI TI?"

To me jako iznenadilo. Jer moja supruga se jedva odlučila da krene na

ovo hodočašće u Međugorje. Prije šest mjeseci je operirala koljeno koje je

ozlijedila baš prošle godine, dva dana prije prošlogodišnjeg hodočašća u

Međugorje. I zbog toga prošle godine nije išla u Međugorje. I to koljeno

nikako da se stabilizira. Stalno ju boli.

Tri tjedna prije nego smo trebali krenuti u Međugorje, ja sam

jednostavno, bez da sam joj rekao, uplatio za hodočašće za nju, kćer i

mene. Pa sam joj onda to i rekao. Ona se iznenadila i naljutila na mene

da zašto ju nisam prije pitao. Da nju boli koljeno i da ona neće ići.

Ja sam joj rekao da ako će biti tako teško, da se može dva dana prije i

otkazati. Ali, da zašto ne bi išla kada hodočašće u Međugorje čini još puno

lijepih situacija i trenutaka a ne samo Podbrdo i Križevac.

Ona mi je, još uvijek ljutnji, rekla da njoj Međugorje, bez odlaska na

Podbrdo, nije Međugorje. A da ona gore ne može radi koljena pa onda

neće ni ići.

Ja sam samo zašutio i nadao se da će se ipak predomisliti. Na kraju je

tako i ispalo. Nagovarale su je i kćer i kolegice koje su također išle u

Međugorje pa je onda ipak odlučila ići i izdržati boli u koljenu.

A VJEROJATNO JE NAJBITNIJI POZIV BIO OD NAŠE

NEBESKE MAJČICE, KOJA JOJ JE DOLJE PRIPREMALA

PREKRASNE TRENUTKE.

I tako, kad smo došli u Međugorje, ona je ostala sa kćerkom, i drugim

ljudima koji nisu išli ni na Podbrdo ni na Križevac, dolje u mjestu a mi

smo autobusima krenuli u podnožje Križevca.

Zato mi je bilo potpuno iznenađenje kada sam vidio tu njezinu poruku. I

odmah joj odgovorim da sam i ja isto tu, pred kipom NAŠE NEBESKE

MAJČICE.

Nakon toga sam digao pogled i ugledam na drugoj strani, iza kipa, svoju

suprugu i kćer. I ona je gledala prema meni, pa sam joj mahnuo a ona

mi radosno odmahnula.

Nakon toga sam ponovno zatvorio oči, spustio glavu i pokušao

razgovarati s NEBESKOM MAJČICOM.

Ali su mi mislili "letjele" … Pa kako je supruga uspjela gore doći!? Valjda

su od crkve Svetog Jakova došle sa taksijem … Pa kako će sad dolje?

Morat ću joj nekako pomoći …

Pa sam opet zahvaljivao NEBESKOJ MAJČICI I NJEZINOM SINU,

NAŠEM GOSPODINU, na svojoj supruzi i na tome što je došla gore, i što

je tu, i što sad s njom doživljavam ove trenutke ...

Pa mi u misli nekako dođe da mi molitve nisu nešto i da ove godine baš i

nisam donio neke nakane SVOJOJ NEBESKOJ MAJČICI …

U tom razmišljanju otvorim oči i pogledam prema svojoj supruzi jer sam

znao da joj moram pomoći da se nekako spusti dolje.

KAD ODMAH UGLEDAM SVOJU SUPRUGU KAKO SE PRIBLIŽILA

KIPU NEBESKE MAJČICE. KLEKNULA JE NA ZDRAVO KOLJENO,

SPUSTILA GLAVU, SKLOPILA RUKE, ZATVORILA OČI I TAKO

OSTALA.

MENI KRENU SUZE NA TU SLIKU. TAKO ČISTA VJERA U

NEBESKU MAJČICU OD JEDNE ŽENE …

I ODJEDNOM ČUJEM RIJEČI U SVOJIM MISLIMA: "TAMO TI

JE MJESTO. KRAJ TVOJE SUPRUGE. TO JE TVOJA NAKANA

…"

PO CIJELOM TIJELU PROŠLI SU ME TRNCI A SUZE SU I

DALJE TEKLE. MOJA ME NEBESKA MAJČICA PONOVNO

USLIŠALA.

JER ONA JE ZNALA KAKOVE DUHOVNE BORBE SUPRUGA I JA

VODIMO DA OČUVAMO NAŠ BRAK.

MOJA NEBESKA MAJČICA JE ZNALA KOLIKO SAMO KUŠNJI U

TOJ BORBI JA PROLAZIM. KOLIKO MI JE ISKRENO STALO DO

MOJE SUPRUGE ALI SE ONA TEŠKO MIRI SA POVREDAMA KOJE

SAM JOJ UČINIO U PROŠLOSTI. I NAPASTIMA ZLOGA KOJI JOJ

NE DA OKO TOGA PRONAĐE SVOJ MIR I RADOST I OSTAVI

PROŠLOST ZA SOBOM.

A SADA MI JE POKAZALA ZAŠTO SMO SUPRUGA I JA OVE

GODINE DOŠLI U MEĐUGORJE.

JEDAN ZA DRUGOGA.

Ja radostan krenem prema supruzi. Mislio sam ju pričekati kada završi s

molitvom pa da joj onda pomognem da se vrati u podnožje brda.

Tiho sam došao do nje, a ona je i dalje bila u položaju u kojem sam ju i

prvi put vidio. Stao sam na metar i pol lijevo iza nje i gledao ju tako

nekoliko trenutaka. Nisam zatvarao oči. Tako sam bio radostan …

I ODJEDNOM, U DUHU, PRIMIJETIM KAKO SE S MOJE

DESNE STRANE POJAVILA BIJELO-PLAVA SVJETLOST. I

UGLEDAM NAŠU NEBESKU MAJČICU U DUHU, OD POJASA

PREMA GORE. I VIDIM KAKO DESNOM RUKOM GRLI MOJU

SUPRUGU OKO RAMENA A S LIJEVOM RUKOM JE

ZAGRLILA MENE OKO MOJIH RAMENA.

TAJ TRENUTAK JE TRAJAO NEKOLIKO SEKUNDI ... NISAM

ZATVARAO OČI ... NISAM SE NI SNAŠAO ... SUZE SU MI

SAMO TEKLE ...

KADA JE SVEGA NESTALO, OSTAO SAM ZBUNJEN.

I U TOM TRENUTKU PROĐE IZMEĐU MENE I SUPRUGE NEKA

ŽENA I DOTAKNE JU ZA NJEZINO DESNO RAME. KAO DA SE

MALO NA NJU OSLONILA KADA JE STALA NA KAMEN NIŽE. I

ODE DALJE.

MOJA SUPRUGA SE TRGNE, OTVORI OČI I UGLEDA MENE.

IZNENADILA SE ŠTO JA TU STOJIM JER ME NIJE OSJETILA. JA

JOJ GLAVOM KIMNEM ZA ŽENOM KOJA JE PROŠLA, DA JU JE

ONA DOTAKNULA. ONA POGLEDA ZA NJOM, ZATVORI OČI,

OKRENE SE I PONOVNO SPUSTI GLAVU.

ZAČAS JE ZAVRŠILA I DIGLA SE. JA SAM U MEĐUVREMENU

PRESTAO PLAKATI, JOŠ SAV ZBUNJEN.

Stao sam ispred nje a ona se rukama uhvatila otraga za moja ramena pa

smo tako, korak po korak, krenuli prema podnožju. MUŽ I ŽENA,

JEDNO TIJELO PRED GOSPODINOM BOGOM, POMAŽU JEDNO

DRUGOME U KUŠNJAMA ŽIVOTA.

Naša kćer išla je nedaleko od nas i poslije mi je rekla da su joj zasuzile oči

kada nas je gledala tako zajedno, znajući za kušnje i dileme koje nas

muče kako bi očuvali naš brak.

Kad smo došli dolje i sjeli na kavu, ja sam odlučio supruzi ispričati što mi

se dogodilo. Ona me je pažljivo saslušala i onako zamišljeno rekla da ona

nije ništa osjetila. Pa smo oba ostala i dalje zamišljena.

No, na autobusu, u povratku kući, uvijek znamo organizirati trenutke kada

svatko može posvjedočiti o tome što mu se u Međugorju, ali i inače u

životu, dogodilo lijepoga s Gospodinom i Njegovim dobrim duhovnim

svijetom. Tako je bilo i ove godine. Najprije sam, kao voditelj, pokušao

animirati druge da posvjedoče. Nisam imao namjeru svjedočiti o ovome

što mi se dogodilo sa suprugom jer sam mislio da je to nekako osobno a

nisam prije toga o tome pitao suprugu. A ona baš ne voli da naša obitelj

bude "BIG BROTHER" i da drugi čuju i znaju ono što se samo tiče naše

obitelji.

Javilo se nekoliko hodočasnika pa su nam ispričali svoja svjedočanstva o

teškim životnim kušnjama i prekrasnim trenucima kada su uz

GOSPODINOVU POMOĆ uspjeli sve prevladati.

Tako, slušajući njih, odlučio sam ipak i ja ispričati svima onaj prekrasni

duhovni događaj SA NEBESKOM MAJČICOM na Podbrdu. Nekako sam

želio da si možda i netko drugi nađe nešto u svemu tome što bi mu

možda moglo pomoći da pronađe odgovore i u svojim sličnim kušnjama.

Sve sam ispričao kako sam i naprijed napisao. Kada sam završio, okrenuo

sam se prema unutrašnjosti autobusa želeći pozvati i ostale da se još

pridruže svjedočenjima. Samo što sam se okrenuo, supruga koja je

sjedila iza mene, uzela mi je mikrofon iz ruke.

To me iznenadilo. Nikad prije ju nisam čuo da bi ona javno govorila o

svojoj vjeri, ili svojim duhovnim doživljajima. Ona je smatrala da to

svatko treba nositi u sebi jer je to svatko i za sebe dobio. Nije od onih

koji se nameću drugima pa je tako teško prihvaćala moja silna

svjedočenja, na razne načine, o tome što mi Gospodin lijepoga čini u

životu.

Kad mi je uzela mikrofon, prvo sam pomislio da će sada vjerojatno

ispraviti neki moj navod ili rečenicu koji se nje ticao jer sam možda nešto

rekao što se njoj nije dopalo ili je ona to drugačije doživjela. Već sam i

pognuo glavu.

No, kada je supruga počela govoriti, ja sam se okrenuo prema naprijed,

da nitko ne vidi moje lice, jer su mi počeli teći suze.

SLUŠAO SAM PRVI PUTA U SVOJEM ŽIVOTU KAKO MOJA

SUPRUGA, PRED PEDESET LJUDI, JAVNO, SVJEDOČI O

TOME ŠTO SU JOJ GOSPODIN, I NAŠA NEBESKA MAJČICA,

UČINILI LIJEPOGA U ŽIVOTU.

Ona se vratila na one trenutke prije nego što sam ja došao do nje pred

kipom NAŠE NEBESKE MAJČICE NA PODBRDU.

Rekla je da je ona izmolila neke svoje molitve i iznijela Majčici neke svoje

nakane. Ali nije doživjela nikakve"odgovore" u misli. Pa je bila i malo

razočarana. Kada je završila sa svojim molitvama odlučila je krenuti

prema dolje. Pogledala je prema meni ali sam ja još pognute glave sjedio

na kamenu. Zaključila je da sam sigurno još u molitvi i razgovoru sa

NAŠOM NEBESKOM MAJČICOM pa me nije htjela smetati. Pa će ona

polako krenuti prema dolje a ja ću ju sigurno stići.

Napravila je desetak koraka kada joj je odjednom došlo u misli da se nije

zahvalila SVOJOJ NEBESKOJ MAJČICI za to što je uopće tu Međugorju,

i još da je uspjela doći tu na Podbrdo. Pa se odlučila vratiti do kipa

NABESKE MAJČICE i tu joj klečeći zahvaliti.

Tako je došla do kipa. Tada sam ju bio i ja ugledao a da nisam znao ovo

što je dalje ispričala.

Nastavila je i rekla da je kleknula na zdravo koljeno i počela zahvaljivati

SVOJOJ NEBESKOJ MAJČICI za sve. Nije osjetila kada sam ja došao.

ALI, U JEDNOM TRENUTKU, OSJETILA JE DUBOKU RADOST U

SRCU I DUŠI. NIJE ZNALA ZAŠTO. BILA JE SVA U TOJ

RADOSTI KOJA JU OBUZELA.

I tada ju je netko uhvatio za rame. Otvorila je oči i digla pogled. I

ugledala mene. Malo se zbunila kako sam sada ja tu. A ja sam joj

pokazivao glavom da ju je uhvatila ona žena koja je prošla između nas.

Nije znala što sam ja prije toga doživio. Spustila je glavu i završila sa

zahvaljivanjem. I krenula sa mnom prema dolje.

Tek sada, kada sam ja u detalje ispričao što sam doživio, i kada sam

objasnio u kojem trenutku ju je ta nepoznata žena uhvatila za rame,

ONA JE SHVATILA DA JE ONA ONU DUBOKU RADOST I MIR U

SRCU I DUŠI DOŽIVJELA UPRAVO U ONOM TRENUTKU KADA

SAM JA U DUHU VIDIO PRESVETU DJEVICU MARIJU DA NAS JE

ZAGRLILA.

A UPRAVO JE TA NEPOZNATA ŽENA, KOJA JU JE UHVATILA U

TOM TRENUTKU ZA RAMENA, I NJEZIN DODIR NA RAMENU,

BIO TRENUTAK KOJI JE TO TOČNO ODREDIO.

I PRVI PUTA SAM OSJETIO DA MI JE MOJA SUPRUGA ISKRENO

POVJEROVALA U JEDNO MOJE MISTIČNO DUHOVNO ISKUSTVO.

Meni su suze samo tekle i neprestano sam u sebi zahvaljivao

GOSPODINU I NJEGOVOJ MAJČICI.

U jednom trenutku sam pogledao i kćer na drugom sjedalu. Oči su joj

bile u suzama. Gledala je i slušala svoje roditelje, tu, žive, KAKO ŽIVO

SVJEDOČE O TOME DA SU DOŽIVJELI DA I NEBESKA MAJČICA

ŽELI DA SAČUVAJU BRAK.

Iza ovih događaja u Međugorju, a sada je već prošlo i desetak dana, vlada

u odnosu između mene i supruge neko novo ozračje. Kao da su zli i

njegovi zli duhovi izgubili tešku bitku u tome da nam razore brak.

BJEŽE OD NAS JER NAS JE NEBESKA MAJČICA UZELA U

OKRILJE …

Ne znam joj više kako zahvaliti. Koliko nam je samo radosti

dala u tom svojem Međugorju …

Nastojat ću joj zahvaliti svojim svjedočenjima o svemu tome što mi

lijepoga čini u životu, svima, na sve načine kojih ću se sjetiti.

I ljubavlju i strpljenjem i poniznošću prema mojoj supruzi kako bi očuvali

naš brak.

KAO DA JE U SVEMU TOME OVO

MEĐUGORJE BILO PREKRETNICA ...

BESKRAJNO TI HVALA MOJ LJUBLJENI

BOŽE! SVET I PRESVET U SVE VIJEKE

VJEKOVA.

I BESKRAJNO TI HVALA MOJA I NAŠA

NEBESKA MAJČICE! ČAST I SLAVA U VIJEKE.